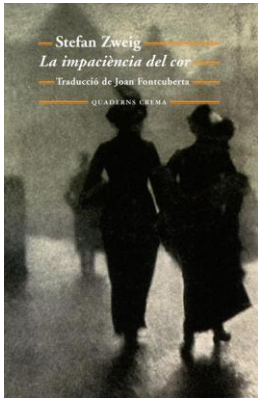

La impaciència del cor de Stefan Zweig

Dissabte 23 febrer

11:00 h

Centrada en una època en la qual els prejudicis socials dominen la conducta dels ciutadans. I, portada fins al dramatisme més intens, -potser de forma exagerada- sense que en essència es tracti de vertaders dilemes de l'ànima, l'autor s'endinsa en el món dels sentiments . Dualitat antagònica existent gairebé en cada decisió que prenem on és difícil saber si allò que fem és ètic o moral, desinteressat, o ens alimenta l'ego.

Hofmiller se sent bé mentre ajuda la noia invàlida, instat per Kekesfalva, el pare d'Edith. Creu que no està obligat a correspondre al seu amor quan el descobreix. Ni a experimentar remordiments per no estimar-la amb passió. Sense deixar d'intuïr les fatals conseqüències que podrien derivar-se en aquest cas.

Ell és tant o més desafortunat que la mateixa Edith. Instrumentalitzat pel pare, el metge i la cosina Ilona, apaivaga la tragedia. Esgotats de suportar i guarir els seriosos trastorns psicològics que pateix la jove, veurem un mur de salvament en el seu prometatge. Una sensació de descàrrega emotiva.

Condor utilitza una argumentació injusta per convèncer al tinent , fet duu implícita la pèrdua de llibretat. La renúncia i el sacrifici total.

El valor d'acceptar per esposa a una de les seves pacients amb ceguesa, no deixa de ser una acció noble. És ell que tria per voluntat pròpia, potser per excés contradictòri de compassió i feblesa.

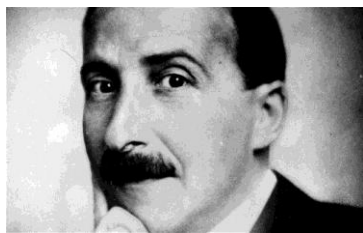
A través de la narració lúcida de Stefan Zweig , es fa palès que practicant la generositat, l'entrega als altres, ens sentim millor.

En un dels paràgrafs extraordinaris, el Dr. Condor disserta vers la impaciència del cor.

I diu així: "Poques vegades un té la consciència neta. Un sempre té la sensació d'haver estat massa Negligent, massa descurós."

Val la pena fes coses feixugues si amb això s'alleugereix una altra persona. No obstant això, cadascú coneix el límit de les seves forces.

STEFAN ZWEIG

Crític i novel·lista austríac nascut a Viena el 28 de novembre de 1881, fill d'una família jueva de rics industrials. Desde bon començament es va dedicar a les seves aficions literàries i es va crear una sòlida cultura, estudiant filosofia a la Universitat de Viena. Sempre va demostrar gran admiració als lírics francesos, especialment Verlaine i Berhaeren que el van influir molt en el seu temperament artístic.

Sweig va ser un dels màxims defensors de la "comunitat intel·lectual d'Europa". Va defensar apassionadament les doctrines de Freud. Home de lletres, aliè a la polèmica política. L'any 1940 va emigrar a Estats Units, i poc després va fixar la seva residència a Brasil. L'esgotament d'una vida nòmada i l'enfonsament de les seves esperances en un món basat en la cultura i la comprensió humana el van induir a buscar la fugida i el repòs en la mort. Es vasuïcidar juntament amb la seva dona a casa seva el 28 de febrer de 1942.

Títols publicats

Teatre

- *Thersite*, 1907
- *Les Guirlandes précoces*, 1907
- *Jeremiah*, 1916
- *La casa a la vora del mar*, 1911

Poesia

- *Silberne Saiten* ("Cordes de plata"), 1901

Ficció

- *L'estrella sota el bosc*, 1903
- *Els prodigis de la vida*, 1903
- *En la neu*, 1904
- *L'amor d'Erika Ewald*, 1904
- *La Marxa*, 1904
- *Secret candent*, 1913. Barcelona: Quaderns Crema, 1999.
- *Els ulls del germà etern*, 1922. Barcelona: Quaderns Crema, 2002. 62 p.
- *Amok o el boig de Malàisia*, 1922 (*Der Amokläufer*). Barcelona: Edicions Proa, *Biblioteca A tot vent*, 136
- *Por*, 1925
- *La confusió dels sentiments*, 1926
- *Carta d'una desconeguda*, 1927 (*Brief einer Unbekannten*). Barcelona: Quaderns Crema, 1998. 90 p. *El refugiat*, 1927
- *Buchmendel*, 1929
- *Nit fantàstica*, 1929. Barcelona: Quaderns Crema, 1998. 138 p.
- *Vint-i-quatre hores en la vida d'una dona*, 1929 (*Vierundzwanzig Stunden aus dem Leben einer Frau*). Barcelona: Quaderns Crema, 1996. 109 p.
- *Viatge al passat*, 1929 (*Widerstand der Wirklichkeit*). Barcelona: Edicions de 1984, 2009. 106 p.
- *La impaciència del cor*, 1939 (*Ungeduld des Herzens*), la seva única novel·la llarga. Barcelona: Quaderns Crema, 2010. 424 p.
- *Novel·la d'escacs*, 1941 (*Schachnovelle*). Barcelona: Quaderns Crema, 2001. 100 p. La seva novel·la més famosa, versa sobre l'obsessió d'un home amb els escacs, neurosi desenvolupada en la captivitat de la Gestapo.

Autobiografia

- *El món d'ahir: memòries d'un europeu*. Barcelona: Quaderns Crema, 2001. 529 p. Llibre autobiogràfic publicat pòstumament.

No ficció

- *Brasilien. Ein Land der Zukunft*. Frankfurt: Insel, 1997. 302 p.